Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 81 (1581) ♦ Середа, 14 травня 1997 року ♦ Ціна договірна

Нам би злагоди і у Львові, і під куполом

Ранкове засідання 13 травня

Парламентська хроніка

Коли напередодні в телеінтерв'ю народного депутата Петра Шейка запитали, чи вірить він у те, що 13 — число нещасливе, він оптимістично заявив: для мене всі числа однакові. Але події, що розгорнулися на ранковому засіданні 13 травня, спростували його оптимізм. Почалося з того, що зареєструвалися далеко не всі народні депутати, присутні в залі. А саме — представники партій лівої орієнтації. Головуючий запитав: чи є для цього важливі підстави? Після з'ясування цього процедурного питання Олександр Мороз надав слово керівникові фракції комуністів Петрові Симоненку. Він з певних позицій висвітлив події 9 травня в Україні, зупинившися, зокрема, на подіях у Львові.

Закінчити виступ йому не вдалося: на трибуну енергійно піднявся народний депутат Степан Хмара і... зіштовхнув Петра Симоненка з трибуни. На захист останнього виступили кілька депутатів, які, у свою чергу, обійшлися зі Степаном Хмарою так само грубо. У нього також знайшлися захисники. Отож навколо трибуни зчинилася штовханина, учасникам якої було вочевидь не до дотримання парламентських норм поведінки. Олександр Мороз змушений був оголосити перерву на 20 хвилин. Проте на вгамування пристрастей це мало вплинуло.

Зрештою, засідання вдалося відновити, і слово було надано виконувачу обов'язків міністра внутрішніх справ Леонідові Бородичу. Він поінформував сесію про події 9 травня, у Львові також. За його інформацією, працівники правоохоронних органів не брали участі в побитті ветеранів Великої Вітчизняної війни, як це стверджував у своєму виступі Петро Симоненко. Міліція затримала колону, відвернувши зіткнення з колоною ветеранів ОУН—УПА, котрі перед цим провели свою відправу на Пагорбі Слави. Це вже потім «відзначилася» муніципальна дружина, очолювана депутатами Львівської міськради, яка намагалася перепинити хід колони ветеранів Великої Вітчизняної війни. Ось там справді дійшло до з'ясування позицій за допомогою підручних знарядь.

(Закінчення на 2-й стор.).

Лені ФІШЕР: Фактори безпеки в Європі – соціальні, економічні, екологічні

Президента Парламентської Асамблеї Ради Європи Лені Фішер у Києві чекали трохи з переполохом: до нас їде ревізор! І небезпідставно, бо значна кількість зобов'язань, узятих Україною при вступі до цієї організації, на жаль, не виконується, зокрема, відмова або хоч оголошення мораторію на смертну кару. А на попередній сесії нас навіть серйозно попередили: членство держави, яка не дотримується статутних вимог РЄ, може бути призупинено.

(Закінчення на 5-й стор.).

Одинадцять документів — за один день

Президент України Леонід Кучма та Президент Республіки Білорусь Олександр Лукашенко поставили свої підписи під Договором між Україною та Республікою Білорусь про державний кордон. Вони також підписали протокол-опис проходження цього кордону та Альбом топографічних карт. Підписано ще декілька важливих документів: Угоди про співробітництво прикордонних областей, про спільні дії щодо мінімізації та подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, низку міжурядових угод. Загалом україно-білоруська договірно-правова база поповнилася 11 документами.

(Закінчення на 5-й стор.).

Урожай-97

Відвеснували

Хлібороби Чернівецької області не робили собі канікул для відзначення офіційних свят, які розтягнулися на тиждень з лишком, а використали чудові погожі дні для того, аби в оптимальні строки засіяти ярий клин, технічні культури, попоратись коло озимини. Тож весняно-польові роботи проведено вчасно.

— Цього разу обійшлося без проблем і нарікань, —сказав начальник управління сільського господарства і продовольства облдержадміністрації Михайло Григоренко. — Господарства завчасно одержали матеріальні ресурси під державне замовлення. І тому вся увага хліборобів була спрямована не на пошук пального, мастил, насіння і запчастин, як у минулі роки, а на плідну працю на весняних гонах.

Відсіялися і фермери. Багато з них уклали контракти з цукрозаводами на вирощування солодких коренів.

Гірша справа в садівничих господарствах. Багато дерев зазнали серйозних пошкоджень узимку від морозів. Але їх вчасно обрізали, омолодили. Тож, здається, без фруктів Буковина не залишиться.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Будь нам здоровий, МЕДПРОМЕ

Створення власного виробництва інсуліну — подія для вітчизняної фармацевтики етапна. Країну, де виробляють власний інсулін, вакцини й лікарські субстанції, за найбільшого бажання «доброзичливців» не назвеш третьорядною. На базі заводу ендокринно-ферментних препаратів АТ «Київський м'ясокомбінат» невдовзі буде запущено лінію, що відповідатиме найвищим світовим стандартам. Досить сказати, що виробничий контроль якості здійснюється за допомогою супутникового зв'язку комп'ютером безпосередньо з франкфуртської лабораторії. Ліцензовано виробництво відомою німецькою фірмою «Хьохст». Але у вітчизняного інсуліну є ще одна безперечна перевага — доступніша ціна.

Щоб були в нас ще й інші такі самі вітчизняні ліки, Держкоммедбіопром зважився на кардинальні структурні зміни. Про це читайте на 6-й сторінці.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Лист на першу сторінку

Обурений несправедливістю

Через кілька місяців мені виповниться шістдесят років. Я із страхом чекаю цього моменту, бо доведеться виходити на «заслужений відпочинок» з пенсією п'ятдесят гривень. Чи можна прожити на цю пенсію? В мене сорок три роки робочого стажу і за цей час я своєю працею зробив немало корисного для суспільства. А мій знайомий має трудового стажу всього двадцять два роки, йому п'ятдесят дев'ять років, але він уже кілька місяців на пенсії. Працював державним службовцем і потрапив під скорочення. Достроково пішов на пенсію, йому виплатили десять місячних окладів і визначили пенсію в розмірі 200 гривень.

Я не заперечую проти високих пенсій, але вважаю такий розподіл несправедливим.

Іван КИСЕЛЬОВ.

Миколаїв.

Без протоколу

Інвестиції — справа серйозна

Вітаючи в понеділок у стінах парламенту членів Міжнародної дослідницької корпорації, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз схвально відзначив не тільки представницький рівень гостей з Лос-Анджелеса, Нью-Йорка, Лондона, Вашингтона, Ремсі, а й їхню молодість. На думку Голови парламенту, реформи, безперечно, набувають нового імпульсу, коли стають місцем докладання зусиль людей молодих і енергійних. Однак нагадав і притчу про царствену особу, ладну заради нового життя стрибнути до киплячого казана. Сумний, хоча й казковий, досвід насторожує. Ось чому суєта, поспіх, а поготів користолюбство у реформаторській справі — не помічники.

Така преамбула одразу надала полегкості й відвертості серйозній розмові про інвестиційний клімат в Україні. Непрямих інвесторів (за ними стоять гроші великих компаній), що прибули до Києва, образно кажучи, на розвідку, цікавило головне: якою мірою парламент гальмує процес реформ і наскільки сильною є законодавча підтримка демократичних перетворень в Україні.

Олександр Мороз розвіяв сумніви щодо гальмування процесу реформ (лише останнім часом прийнято близько 30 законопроектів економічного характеру) й наголосив на особливій інвестиційній привабливості нашої країни. Тут політична й фінансова стабільність, висококваліфікована і досить дешева робоча сила, унікальна сировинна база, розвинута транспортна інфраструктура, банківська мережа, перспективний внутрішній ринок, є можливість транзитних перевезень, активно й послідовно формується фондовий ринок...

Інвестори, які прийдуть з настроєм на тривалу, серйозну і взаємовигідну працю, знайдуть бажаний результат і підтримку на найвищому рівні.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Зустріч з послом

13 травня заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка прийняв посла Австралії в Україні Джеффі Бентлі на його прохання. В ході бесіди було обговорено питання подальшого розвитку двосторонніх відносин, зокрема у сфері взаємовигідного економічного співробітництва.

Прес-служба Верховної Ради України.

Указ Президента України

Про призначення Л. Черновецького Радником Президента України

Призначити Черновецького Леоніда Михайловича Радником Президента України (поза штатом).

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 23 квітня 1997 року.
№ 369/97

Ексклюзив

Прагматики і практики вижили самі. Тепер допоможуть це зробити іншим

Народний депутат України, відомий київський підприємець Леонід Черновецький про своє нове призначення

—Рішення Президента України не було для мене несподіванкою, адже попередньо це питання обговорювалося.

Інститут позаштатних радників— справа добра і потрібна, оскільки ця категорія радників не зашорена рамками державної служби і може дозволити собі висловлюватися більш вільно, не підлаштовуючись під думку високопоставлених осіб. Важливо, що позаштатні радники— це спеціалісти в певних галузях.

Наприклад, я представляю підприємництво, ідеологію бізнесу. За досвідом практичної роботи (більше 7 років) належу до когорти найстаріших бізнесменів держави. Добре знаю, як діють (чи не діють) ті чи інші закони, як ліквідувати збої в механізмі їх виконання тощо.

Чи нова це для мене справа? Скоріше, що — ні. Адже ще задовго до депутатської діяльності владні структури залучали мене до участі в різних нарадах, моєю думкою цікавились в уряді.

Але головна моя робота у парламенті. Посада позаштатного радника Президента України дозволить лише краще реалізувати свої можливості на службі державі, народу, своїм виборцям-дарничанам, на вдосконалення механізму законотворчості.

Занепокоєні долею українських рибалок

Як стало відомо, Президент України Леонід Кучма доручив Міністерству закордонних справ України створити спеціальну комісію для розслідування інциденту, що стався в Марокко.

Справа в тому, що 11 і 17 березня великий рибоморозильний траулер «Іван Кучеренко» та рибопромислова база «Восток», які належать рибопромисловій компанії «Антарктика», захоплені марокканськими військовими в зоні промислу. Зроблено це під загрозою застосування зброї. Однак конкретних претензій щодо умов промислу цих суден пред'явлено не було.

Усе на свої місця, так би мовити, має розставити спеціальна компетентна комісія МЗС України, яка вирушить незабаром до Марокко.

Парламентська хроніка

Нам би злагоди і у Львові, і під куполом

(Початок на 1-й стор.).

Далі від депутатської групи «Реформи» виступив її керівник Сергій Соболєв. Він, зокрема, наголосив, що для врятування демократії в нашій країні та змін на краще необхідно відправити у відставку Голову Верховної Ради, Прем'єр-міністра та Генерального прокурора України. Стосовно Президента України, то С. Соболєв зазначив, що його обрано за активного сприяння лівих сил і саме вони повинні нести відповідальність за нинішній стан економіки і суспільства.

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, не коментуючи цей виступ, запропонував народним депутатам усе-таки відкрити ранкове засідання. А для цього зареєструватися. Табло висвітило цифру 270. Саме стільки парламентаріїв виявили бажання розпочати роботу сесії. Однак, навіть незважаючи на роз'яснення Владислава Носова, що для роботи сесії, згідно з нормами Конституції України, достатньо і 226 голосів, представники лівих сил заблокували трибуну, вважаючи, що кількості зареєстрованих депутатів мало для того, щоб відкрити сесію. Олександр Мороз змушений був оголосити перерву, під час якої він провів нараду з керівниками груп і фракцій Верховної Ради. Відкрити сесію вдалося лише о 12-й годині. Тобто тоді, коли вже повинно було закінчитися ранкове засідання.

Іван ДМИТРЕНКО,
Василь ТУГЛУК.

***

Сесія продовжила свою роботу після наради керівників депутатських груп і фракцій у Голови Верховної Ради. У вступному слові Голова Верховної Ради Олександр Мороз пояснив, що для включення питання до порядку денного про зміщення з посади Голови Верховної Ради, потрібні підписи третини депутатського корпусу, а тому треба проголосувати виключно процедуру розгляду цього питання.

Сесія прийняла рішення заслухати доповідь голови Комітету з питань Регламенту, депутатської етики і забезпечення депутатської діяльності Петра Шейка, а також виступи двох депутатів «за» зняття Олександра Мороза і двох депутатів — «проти». Було вирішено надати слово при розгляді цього питання і Голові ВР Олександру Морозу.

Потім народні депутати подолали вето Президента України на закон України про внесення змін до Арбітражного процесуального кодексу України.

Однак не вистачило голосів, щоб подолати зауваження Президента України щодо закону «Про внесення змін і доповнень до Закону України про Службу національної безпеки України».

Верховна Рада заслухала інформацію Петра Шейка, який аргументував, чому саме потрібно зняти О. Мороза з посади Голови Верховної Ради України. Він також відповів на запитання депутатів. Потім почалися дебати.

Рішення про включення в порядок денний питання про зміщення Олександра Мороза з посади Голови Верховної Ради не прийнято. За те, щоб включити це питання, проголосували 186 депутатів. Сесія прийняла рішення продовжити роботу в комітетах.

Володимир КОРОЛЮК.

Думки з приводу

Євген ЖОВТЯК, член фракції Народного Руху України:

— Вважаю, питання про зміщення Мороза розглядається невчасно і невміло. Невчасно тому, що нам так і не вдалося розглянути необхідні економічні закони, в тому числі закон про державний бюджет, а оскільки розгляд питання про звільнення Мороза з посади Голови Верховної Ради, схоже, затягнеться, то це дасть підстави виконавчій владі звинувачувати Верховну Раду в бездіяльності.

Невміло, тому що виконавча влада за півроку змогла зібрати лише 224 підписи народних депутатів за звільнення Олександра Мороза з посади Голови Верховної Ради, а це означає, що при таємному голосуванні 226 голосів набрати не вдасться. Окрім того, деякі міністри, які водночас є народними депутатами, інколи голосують не так, як ставлять свої підписи.

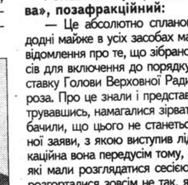
Леонід ГАРМАШ, член фракції Комуністичної партії України:

— На мою думку, питання про звільнення Олександра Мороза з посади Голови Верховної Ради нині на шкоду Україні. Можна до нього як до людини, як до Голови Верховної Ради ставитися порізному. Він — людина суперечлива, і я також у різних випадках ставлюся до нього по-різному. Але, повторюся, сьогодні зміщення Олександра Мороза небезпечне для України, а тому буду голосувати проти цього рішення.

Думки з приводу

Щодо інциденту, який стався під час відкриття сесії 13 травня, наші парламентські кореспонденти попросили висловитися народних депутатів.

Віктор ПОНЕДІЛКО, фракція комуністів:

— Те, що сталося, — провокація. Грубо і цинічно порушено права будь-яких фракцій виступити із заявою. Формальним приводом для виступу Петра Симоненка була оцінка лівими силами тих подій, які мали місце 9 травня в Україні, і зокрема у Львові. Це довелося зробити, бо ні від Міністерства внутрішніх справ, ні від СБУ, ні від Генеральної прокуратури жодних повідомлень щодо подій 9 травня не було.

Інцидент у парламенті зайвий раз свідчить, що праві сили, враховуючи свої позиції і довіру народу, намагаються утриматися за допомогою грубої сили і протиправних дій. Такі, з дозволу сказати, позиції приречені на провал.

Іван КІРІМОВ, фракція «Конституційний центр»:

— У світі є немало прикладів, коли політичні сили, що колись стояли по різні боки барикади, змогли дійти порозуміння.

Тоді як у нас ось уже п'ятий рік триває затяте протистояння. Прояви його бачимо й у парламенті. Сьогоднішній випадок — тому підтвердження.

Усі спірні питання треба вирішувати за столом переговорів, шляхом наведення переконливих аргументів. Щодо «аргументу», до якого вдався колега Степан Хмара, то його принаймні переконливим не назвеш...

Іван РУДИК, група «Незалежні»:

— Наелектризованість у сесійному залі не більша, ніж серед людей. А в цілому я сказав би, що інцидент не прикрашає ані Верховну Раду, ані його ініціаторів. Судячи з нього, дехто забув, що прийшов сюди працювати над законопроектами, які б сприяли виведенню держави з кризи, а не декларувати та популяризувати свої партійні й політичні погляди.

Роман КРУЦИК, об'єднання «Нація і держава», позафракційний:

— Це абсолютно спланована акція. Адже напередодні майже в усіх засобах масової інформації було повідомлення про те, що зібрано необхідну кількість підписів для включення до порядку денного питання про відставку Голови Верховної Ради України Олександра Мороза. Про це знали і представники лівих, які, не зареєструвавшись, намагалися зірвати роботу сесії. Коли ж побачили, що цього не станеться, вдалися до провокаційної заяви, з якою виступив лідер комуністів Петро Симоненко, а провокаційна вона передусім тому, що не мала ніякого відношення до питань, які мали розглядатися сесією. Це по-перше. А по-друге, події у Львові розгорталися зовсім не так, як зображено в заяві.

Заява депутатської групи «Конституційний центр»

Останнім часом набуває актуальності проблема стосунків України з Північноатлантичним альянсом.

Проблема розширення альянсу, навколо чого точаться численні дискусії і на Заході, і в Росії, не може лишатися поза увагою українського суспільства.

НАТО є союзом демократичних держав, і залучення до цієї організації нових членів — країн Центральної Європи — свідчить про розширення на європейському континенті зони стабільності, розвитку та демократії.

Оскільки головними умовами членства в альянсі є відсутність будь-яких територіальних претензій до своїх сусідів, а також забезпечення прав і свобод людини, Україна зацікавлена в сусідстві саме з такими країнами.

Нас не можуть не турбувати спроби керівництва Російської Федерації диктувати свої умови Північноатлантичному альянсу, нехтуючи інтересами третіх країн. Цілком очевидно, що така позиція пояснюється традиційним ставленням Росії до регіону Центрально-Східної Європи як до зони виключно власного впливу.

Процес розширення НАТО істотно зменшує зону такого впливу, а також ставить під сумнів можливості Росії домінувати на пострадянському просторі, а отже, й деструктивно впливати на соціально-політичні процеси в Україні. На жаль, певні політичні сили в Україні, апелюючи до сформованих у радянські часи стереотипів сприйняття альянсу, стають провідниками політики тих політичних кіл Російської Федерації, які дивляться на оточуючий світ крізь щілину гарматного прицілу.

Поглиблення відносин України з Північноатлантичним альянсом свідчить про готовність сприймати Україну як нову демократію, сприяє зміцненню безпеки нашої держави та поглибленню її відносин із провідними країнами світу.

Жодна з країн—членів НАТО не має до України територіальних претензій і не проводить недружнього щодо нашої держави політичного курсу. Тому спроби ліворадикальних сил в Україні подати альянс в образі «агресивного військового блоку», є не тільки наслідком минулої ідеологічної зашореності, а й свідомим намаганням цих сил перешкодити залученню України до кола цивілізованих країн світу.

Водночас активізація відносин України з альянсом стає чинником відновлення діалогу з Росією на засадах рівноправності, сприяє стабілізації та вирівнюванню відносин з нею.

Депутатська група «Конституційний центр» вважає, що подальший розвиток відносин України з Північноатлантичним альянсом, а також із Європейським Союзом, сприяє забезпеченню стабільності в регіоні Центрально-Східної Європи, стабілізації ситуації в Українській державі й, отже, відповідає інтересам українського народу.

Михайло СИРОТА,
керівник депутатської групи «Конституційний центр».

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про рекомендації учасників парламентських слухань «Свобода слова в Україні: стан, проблеми, перспективи»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Взяти до відома рекомендації учасників парламентських слухань «Свобода слова в Україні: стан, проблеми, перспективи».

2. Надіслати дані рекомендації Президенту України, Кабінету Міністрів України, Генеральній прокуратурі України, Верховному Суду України, Вищому арбітражному суду України, Національній раді України з питань телебачення і радіомовлення, міністерствам і відомствам України, Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним Радам, творчим спілкам України для аналізу та врахування в практичній діяльності.

3. Кабінету Міністрів України спільно з постійною Комісією Верховної Ради України законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації затвердити склад експертної ради для розробки законодавчих актів та механізму застосування рішень Верховної Ради України у сфері засобів масової інформації.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ,
25 квітня 1997 року.
№ 236/97-ВР.

Рекомендації учасників парламентських слухань «Свобода слова в Україні: стан, проблеми, перспективи»

Учасники парламентських слухань — народні депутати України, представники органів державної виконавчої влади, місцевого самоврядування, творчих спілок та інших громадських організацій, працівники засобів масової інформації, науковці розглянули стан справ, проблеми та подальші перспективи забезпечення свободи слова в Україні відповідно до Конституції та чинного законодавства.

В результаті обміну думками та аналізу ситуації наголошуємо на своєчасності постановки і необхідності послідовного комплексного розв`язання сучасної проблематики свободи слова та інформаційної діяльності в Україні на державному рівні.

Недостатньою і суперечливою залишається ще законодавчо-правова база гарантування і здійснення прав громадян на свободу вираження своїх думок, на доступ до інформації, прав засобів масової інформації, журналістів, загалом, виробників творчої інформаційної продукції на вільну діяльність. Це вимагає подальшої законотворчої роботи та розробки концепції національного інформаційного простору України.

Викликає тривогу, що наявні можливості чинного законодавства для гарантування свободи слова та інформаційної діяльності належним чином не використовуються. Мають місце факти відкритого ігнорування і порушення законів, у тому числі з боку органів державної виконавчої влади.

Існує цензура (відкрита і прихована), яка спрямовується не на захист основоположних державних інтересів, а на захист інтересів та іміджу окремих політичних сил і політиків. Особливо це проявляється в галузі телебачення і радіомовлення, де виконавчою владою підтримуються однобічні програми. Ігнорується право Верховної Ради України як однієї із сторін на засновництво і регулювання діяльності Національної телекомпанії та Національної радіокомпанії України. Управління інформаційною сферою практично повністю здійснюється виконавчою владою та підпорядковано Президентові України.

В громадській думці, в засобах масової інформації посилюється тривога з приводу фактів перлюстрації, знищення книжкових видань минулих років, прослуховування телефонних розмов і одночасно приховування від громадян інформації, якої вони потребують, тощо. Все більше занепокоєння викликає юридична і технічна беззастережність окремих нововведень, зокрема, «інтернету», який може, з одного боку посилити загрозу для державних таємниць, особистої конфіденційної інформації громадян, а, з іншого, збільшити залежність національного інформаційного простору від зарубіжної продукції, чужої інформаційної політики.

Судова практика ще не стала надійним інструментом гарантування свободи слова, захисту діяльності засобів масової інформації і професійної творчості діяльності журналістів.

Частішають факти переслідування журналістів за їх професійну і творчу діяльність, замахів на них та їхнє майно.

Не налагоджено державної підтримки засобів масової інформації та журналістів.

З метою безумовного забезпечення свободи слова та інформаційної діяльності в Україні, посилення її ролі в житті держави, економічному і соціальному розвитку країни, задоволенні духовно-культурних, професійних та інших запитів громадян, виходячи із стану чинного законодавства України і враховуючи міжнародний досвід,

вважаємо за доцільне:

1. Запропонувати Верховній Раді України в порядку, передбаченому статтями 154-159 Конституції України, розглянути питання про вдосконалення положень та норм, визначених статтею 34 Конституції України, внесення відповідних змін до Основного Закону. При цьому конституційні норми мають бути спрямовані на максимальне забезпечення свободи слова та інформаційної діяльності, розширення можливостей державної підтримки і захисту засобів масової інформації та журналістів, зведення до мінімуму обмежень прав на свободу слова, вільне вираження поглядів і переконань.

Привести національне законодавство України про свободу слова та інформаційну діяльність у більш повну відповідність Європейській Конвенції про права людини.

2. Просити Президента України: привести видані ним нормативні акти та розпорядження щодо структурної перебудови і підпорядкування інформаційної сфери у відповідність Конституції України і чинному законодавству;

спільно з Верховною Радою України (відповідно до статті 12 Закону України «Про телебачення і радіомовлення») розглянути питання співзасновництва Національної телекомпанії України та Національної радіокомпанії України, визначити порядок призначення керівників.

3. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

- вжити заходів по забезпеченню виконання законодавства України з питань свободи слова та інформаційної діяльності, посилити контроль за додержанням його органами державної виконавчої влади;

- забезпечити розробку та представлення на розгляд Верховної Ради України проектів концепції становлення і розвитку національного інформаційного простору України, основ інформаційної політики держави, проектів законів з питань розвитку телебачення і радіомовлення, про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів, про задоволення інформаційних потреб суспільства;

- сприяти розвитку сучасної матеріально-технічної бази інформаційних галузей, запровадженню науково-технічного прогресу, гарантування інформаційної безпеки суспільства;

- вишукати можливість економічної підтримки засобів масової інформації;

- вжити заходів, спрямованих на послідовне збільшення обсягів друкованої продукції, полегшення доступу до неї малозабезпечених верств населення.

4. Генеральній прокуратурі України більш принципово ставитись до перевірки та оцінки фактів неправомірних дій окремих органів і посадових осіб державної виконавчої влади відносно інформаційної сфери, посилити нагляд за додержанням і застосуванням законодавства України про свободу слова та інформаційну діяльність

5. Верховному Суду України спільно з Вищим Арбітражним Судом України вивчити питання про можливість та доцільність створення у складі Верховного Суду України або Вищого Арбітражного Суду України Колегії з інформаційних спорів.

6. Національній Раді України з питань телебачення і радіомовлення забезпечити вимоги законодавства щодо:

- контролю за реалізацією інформаційної політики держави в сфері телебачення і радіомовлення;

- посилення власної ролі і відповідальності за розвиток та якісний стан телебачення і радіомовлення України, за зростання професійного, художнього рівня програм та передач телерадіоорганізацій;

- забезпечення реалізації прав телеглядачів і радіослухачів;

- здіснення ліцензування та ведення державного реєстру телерадіоорганізацій України;

- контролю за додержанням телерадіоорганізаціями вимог чинного законодавства, зокрема, щодо іноземного інвестування, збереження національного статусу і характеру телерадіоінформаційного простору, порядку телерадіомовлення під час виборчих кампаній і референдумів;

- контролю за використанням каналів, радіочастот і проводової мережі, призначених для теле- і радіомовлення.

Вжити заходів для недопущення у власній діяльності будь-яких відступів від вимог законодавства України.

7. Рекомендувати Верховній Раді України прискорити розгляд передбаченого звіту Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення.

8. Рекомендувати Спілці журналістів України, іншим професійним творчим організаціям працівників інформаційної сфери посилити роботу серед членів своїх організацій з метою безумовного дотримання ними професійної етики.

Підтримати ідею створення і прийняття єдиного кодексу честі журналістів України.

9. Звернути увагу Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України на те, що забезпечення свободи діяльності засобів масової інформації та журналістів, захист їх від морального терору, актів насильства, іншого переслідування, розглядаються учасниками цих парламентських слухань як складова національної безпеки.

Варто сподіватись, що органи внутрішніх справ і Служби безпеки України посилять свою практичну увагу до захисту життя, здоров`я, честі і гідності журналістів.

10. Органам місцевого самоврядування та державної виконавчої влади на місцях спільно з Фондом державного майна України забезпечити ефективний захист майнових прав суб`єктів інформаційно-видавничої сфери комунальної та інших форм власності. Не допускати вилучення з цієї сфери та передачу для використання не за призначенням приміщень, устаткування та обладнання, іншого майна друкарень, редакцій періодичних видань, телерадіоорганізацій і земельних ділянок, на яких ці об`єкти розташовані.

11. Комісії Верховної Ради України законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації:

посилити взаємодію з громадськими організаціями, створеними з метою захисту свободи слова та інформаційної діяльності;

доповісти в січні 1998 року Верховній Раді України наслідки реалізації даних рекомендацій.

10 квітня 1997 року.

«Шлях реформ» у контексті абсурду

Як відомо, група депутатів ініціює питання про відставку Голови Верховної Ради Олександра Мороза. На думку багатьох аналітиків, за цією далеко не новою ідеєю маячить тінь ще однієї можливої ініціативи —розпуску самого парламенту. Щоправда, таке припущення Президент поквапився відкинути: він назвав «цілковитим абсурдом» можливість розпуску Верховної Ради у разі відставки її Голови Олександра Мороза. У понеділок, на прес-конференції після підписання документів з Олександром Лукашенком, Леонід Кучма підкреслив, що розпуск парламенту сьогодні неприйнятний з жодної точки зору. Глава держави побажав законодавчому органові «успішно допрацювати до кінця своїх повноважень, насамперед прийняти бюджет, і далі рухатися шляхом реформ». Очевидно, наш Президент був дуже зайнятий прийомом високого гостя, до речі, блискучого майстра у розв'язанні «парламентських колізій», тому не уточнив, як, на його думку, успішно рухатися шляхом реформ, коли на ньому з'являється ще один бар'єр — вибори нового глави парламенту. Тоді вже напевно, «до кінця повноважень» депутатам буде не до бюджету.

Конституція — закон для кожного

Де два юристи...

Тривалий розгляд у Конституційному Суді України подання народних депутатів щодо долі сумісників наштовхує на думку, що тлумачі Основного Закону не можуть знайти спільного знаменника в цій справі. Для прийняття рішення, нагадаємо, необхідно, щоб за нього проголосували десять конституційних суддів. Якби двоє суддів, яких недопризначив парламент, вступили на посади, можливо, це сприяло б процесові вироблення висновку Конституційного Суду. Утім, їх немає. І тепер стає очевидним, що не призначення грає свою, мабуть, кимось відведену роль у прийнятті рішень органом конституційної юрисдикції. Однак, слід нагадати, що голова КС Іван Тимченко при відкритті провадження у цій першій справі заявив, що завдання цього органу — гарантування верховенства Конституції України, що Суд і працюватиме для того, «щоб наші люди повірили в свою Конституцію, щоб вона стала ефективним інструментом захисту конституційних прав і свобод громадян, забезпечення політичної й економічної стабільності в Україні». До питань політичного характеру, обіцяв Іван Тимченко, «Суд підходитиме з однієї позиції — конституційності».

Отож, Конституційний Суд узявся спростувати твердження про те, що де два українці — там три гетьмани, що де два юристи — там три думки. Та, очевидно, це не така проста для конституційних суддів справа. Бо, мабуть, потонувши в різних думках і тлумаченнях, частина суддівського корпусу опинилася у полоні теорій, забувши про саму Конституцію, про реальне життя, намагаючись довести, що нинішній парламент може сидіти не тільки, так би мовити, в парламентському кріслі, а й інших — урядових, президентських, бізнесових, представницьких тощо. Дехто говорить, що інакше це буде звуження прав і свобод депутатів-сумісників, дехто нагадує про верховенство права, а дехто, мабуть, з огляду на сам регламент діяльності Конституційного Суду (за цим документом неслухняний суддя може легко бути позбавлений цієї посади раніше, ніж через дев'ять років, відведених йому повноважень)... Мабуть, дехто з конституційних суддів сприйняв слова Івана Тимченка «у нас не буде різних відповідей для різних гілок влади — перед Конституцією вони всі рівні» як те, що треба заперечити Президентові України, котрий критично висловився щодо депутатів-сумісників у Щорічному посланні до Верховної Ради...

А про саму Конституцію, служінню якій присягалися, пам'ятаєте? Вона прямо говорить про те, що «народні депутати здійснюють свої повноваження на постійній основі». І навіть якби не було присяги і не було змін до Цивільного процесуального кодексу, ця норма сповна відносилася б до депутатів-сумісників. І не тільки майбутнього, а й, безумовно, нинішнього парламенту.

А уявімо, Конституційний Суд визнає, що народні депутати України нинішнього скликання можуть суміщати цю роботу з іншою, і що до них застосовано неконституційні санкції у вигляді позовних заяв до Київського міського суду про дострокове припинення повноважень, і що незадоволення їхніх скарг Верховним судом є також неконституційним... По-перше, такий висновок суперечитиме Основному Законові, по-друге, це не призведе ані до закріплення довіри людей до Конституції, ані до «забезпечення політичної й економічної стабільності в Україні». А навпаки, підірве довіру до самого Конституційного Суду. Не кажучи вже про кваліфікацію загальних судів. А крім того, усіх, хто законослухняно самостійно склав повноваження депутата і перейшов на роботу у виконавчі структури влади, і не лише зі складу нинішнього депутатського корпусу, а й минулого, згадаймо представників Президента, скажімо, виставить на посміховисько. Мовляв, бігли поперед батька в пекло: Конституція і закони не для еліти...

А якщо Конституційний Суд узагалі не зможе ухвалювати висновок, усі залишаться при своєму інтересі. Голова парламенту продовжуватиме подавати заяви до суду, суд ухвалюватиме рішення про їх задоволення, Верховний суд не задовольнятиме касаційні скарги... І парламент менш як за рік до виборів розтане. Тільки от кому це вигідно? Невже самим народним обранцям? Мабуть, ні. Мабуть, вони таки перейдуть на постійну роботу до Верховної Ради. Так само як і в разі прийняття Конституційним Судом висновку про неконституційність сумісництва на депутатській посаді.

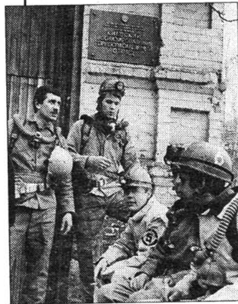
Світлана ПИСАРЕНКО.

— Ура! Я вступив у партію, в якій сплачують готівкою!

Мал. Леоніда ТЕЛЯТНИКОВА.

Київські гірничорятувальники завжди напоготові

Гірничорятувальники? У Києві? Виявляється, є такий підрозділ у столиці. Створений ще у 1981 році, насамперед для боротьби з можливими аваріями та їх наслідками в метрополітені, який нині нараховує майже п'ятдесят станцій та кілька десятків кілометрів підземних магістралей.

Нині в Київському військовому гірничорятувальному загоні служать 42 бійці. Всі, як на підбір — міцні, витривалі, досвідчені, завжди готові негайно прийти на допомогу, якщо, не дай, Боже, трапиться пожежа, викид газів, обвал тощо.

Цілодобово чергують гірничорятувальники. Як ніхто інший, вони досконально знають своє чимале підземне господарство — до останнього гідранта чи вимикача електроструму. Займаються вони й профілактикою, усуненням недоліків, які можуть призвести до біди. Це, напевне, одна з причин того, що вже тривалий час в столичному метро не було надзвичайних пригод.

(ДІНАУ-Укрінформ).

На знімках: київські гірничорятувальники під час чергування.

Народ годує, армія його береже

Оживити зв'язки між військовими і жителями Івано-Франківщини вирішила обласна державна адміністрація, адже в армії сьогодні чимало проблем, які можна розв'язати лише спільними зусиллями. Голова адміністрації Михайло Вишиванюк ініціював стабільне забезпечення магазинів військових частин без попередньої оплати продукцією місцевих підприємств, зокрема агропромислового комплексу. До того ж, продукти офіцерам і їхнім дружинам відпускають у кредит. Пропрацьовується можливість виділення бажаючим городніх ділянок. А військові допомагатимуть сільгоспвиробникам у збиранні врожаю, певний відсоток якого надійде на їхні склади. З кожною військовою частиною поновлять або встановлять нові шефські зв'язки. Шефи, в тому числі і комерційні структури, допомагатимуть ремонтувати приміщення, споруджувати житло. У свою чергу, військові налагодять контакти зі школами, профтехучилищами, аби впливати на формування майбутніх захисників Вітчизни.

Роман БОДНАРЧУК.
Івано-Франківськ.

Презентації

Невеличка за кількістю, проте унікальна за змістом

Бібліотека Української правничої фундації працює четвертий рік. Однак за такий короткий термін вона вже зажила доброї слави не лише в Україні, а й за кордоном. Серед зарубіжних фахівців неабияку популярність має невеличкий за кількістю, але унікальний за змістом фонд бібліотеки з усіх галузей права. Крім періодики, тут зберігають популярну, навчальну, довідкову та енциклопедичну літературу. А ще відвідувачам пропонують комп'ютеризовані бази «Закон», «Податки», «Кодекси», що містять близько 17 тисяч законодавчих та нормативних актів України. Послугами бібліотеки користуються чотири тисячі читачів —народні депутати, працівники апарату ВР та Кабміну, адміністрації Президента, міністерств та відомств, викладачі й аспіранти.

Значну допомогу у формуванні бібліотечних фондів надають уряди США, Канади, Великої Британії, Німеччини, Франції, університети і коледжі цих країн та окремі правники. Днями відбулася презентація книжок, подарованих правничій бібліотеці УПФ провідними європейськими видавництвами. Колекцію книгозбірні поповнили понад 900 книг, в основному 1996 року видання. Це — наукові монографії, видання з міжнародного, кримінального, трудового, податкового, фінансового права, довідкова література та словники.

Нині триває робота із створення електронного каталогу фонду бібліотеки та під'єднання її до мережі Інтернету.

Микола КОВАЛЬ, керівник прес-центру УПФ.

«Зона» благає: роботу давай!

Уже багато років установа РЧ 328/67, що дислокується в Сокирянах Чернівецької області, має статус тюрми посиленого режиму. В казематах, відгороджених від світу густим мереживом колючого дроту, відсиджуються грабіжники, гвалтівники, бандити, а віднедавна, після появи в кримінальному законодавстві нової статті, тут з'явилися й рекетири.

Статистика цієї в'язниці засвідчує: злочинність останніми роками різко помолодшала. Майже половина ув'язнених безвусі юнаки. Багатьом із них доведеться спокутувати свої гріхи в кам'яних «мішках» упродовж 10—15 років. Вони вийдуть звідси дорослими людьми, змарнувавши свою молодість. І, дай Боже, щоб разом з ними на волю не вихлюпнулась енергія зла, якою по вінця сповнилися їхні поранені душі...

На прикладі цієї «зони» можна з натяжкою сказати: українська тюрма намагається бути гуманнішою від своєї радянської попередниці. Навіть найзатятішому злочинцеві тут дозволяють зустрітися з батьками, провести кілька діб з дружиною, дітьми. Немає великих обмежень у передачі посилок з харчами. А ще в Сокирянській «зоні» людей, що вчинили грубі порушення тюремного режиму, не утримують у камерах-одиночках, бо це, на думку психологів, особливо травмує свідомість.

Найголовнішим виховним аргументом працівників Сокирянської установи є спокутування гріхів через працю. Однак економічна криза докотилася й за тюремні мури. Брак сировини й замовлень на продукцію спричинив масове безробіття ув'язнених. Це тим більш тривожно, що багато з них мають здоров'я і хист до праці, але не мають, до чого докласти рук. Майже четверта частина цього контингенту — селяни, вчорашні хлібороби, у яких ще не встигли зійти мозолі з рук. Часом благають вони: дайте роботу!

Певній частині тих, хто рветься до праці, тут зуміли помогти і з добровольців створили гірничі бригади, які видобувають камінь-піщаник у штольнях під тюрмою. Праця там каторжна — на тридцятиметровій глибині легеням бракує кисню, повітря надміру перезволожене. Та найбільша загроза здоров'ю — задушливий пил, що здіймається під час роботи каменерізальної машини.

Але гірників у тюремних робах це не відлякує. Час спливає набагато швидше, ніж у «зоні», що дуже важливо для засудженої людини. До того ж їм дають дещо краще харчування. На їхні особові рахунки переказують зароблені гроші. Та головний стимул сумлінної праці — зменшення строку покарання.

Щоранку спускаючись у вибій, ковтаючи небезпечну пилюку, ці люди полегшують долю своїх безробітних товаришів по нещастю. Адже виручені від реалізації видобутого каменю кошти йдуть на придбання харчів для ув'язнених. М'яса за них, звичайно, не купиш — надто дороге, тому його місяцями немає в меню. Але на дешеві крупи, картоплю, низькокондиційні жири вистачає.

Одна з бригад виготовляє надмогильні пам'ятники. Ще кілька десятків «зеків» трудяться на дільниці, де монтують металеві ворота та в'яжуть сітчасті огорожі. Але цих робочих місць замало. 40 відсотків з двох тисяч засуджених змушені сидіти без діла.

Частково здатна змінити ситуацію на краще й минулорічна постанова Кабінету міністрів України «Про невідкладні заходи щодо залучення до праці осіб, які відбувають покарання в місцях позбавлення волі», оскільки вона дає право регіонам здійснити закупівлю продукції, виготовлюваної тюремними установами для державних потреб за рахунок місцевого бюджету.

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.

Лагодимо-підлагоджуємо руки, ноги...

Військова медицина

У клініці пошкоджень головного військового клінічного госпіталю МО України пацієнти не обов'язково військовики. Сюди привозять усіх, чий випадок класифіковано як «особливо складний». Типовий приклад: до травматичного центру клініки було доставлено хворого з лікарні швидкої допомоги, де його свого часу недолікували після автомобільної аварії. Минуло кілька місяців — і чоловік знову потрапив на лікарняне ліжко. Почалося запалення, утворився несправжній суглоб, на 6 сантиметрів скоротилася стегнова кістка... Військові травматологи спрацювали оперативно. Хворобу було переможено. Пацієнта в прямому та переносному розумінні поставили на ноги.

Нещодавно до відділення гнійної хірургії потрапила хвора з тяжкими ускладненнями черевної порожнини. Проживаючи на Черкащині, жінка поїхала підзаробити в Одесу, там потрапила до лікарні. Дізнавшись, що лікарі не дають жодних гарантій щодо позитивного результату хірургічного втручання, вирішила повернутися додому... Після двох операцій у столичному госпіталі пацієнтку повернули до життя.

Подібних до цього випадків у кожному відділенні клініки -2 - 3 на місяць: близько 17 відсотків операцій тут роблять цивільним пацієнтам. Зазвичай це складні переломи чи патології, ускладнення, що виникли внаслідок невдалих операцій. Ці послуги платні, але охочих не бракує.

Такими змалював «будні» клініки пошкоджень начальник медичної частини госпіталю, полковник медичної служби Костянтин Константинов. А от розповісти про травматичну ситуацію в українському війську головний травматолог Міністерства оборони України відмовився. Мовляв, інформація секретна, розголошенню не підлягає... Хоча про все, що стосується безпосередньо лікувального закладу, повідомив залюбки.

Створена півтора року тому, клініка базується на трьох госпітальних відділеннях: травматології, гнійної та реконструктивно-відновлювальної хірургії. В її стінах роблять понад 2 тисячі операцій на рік. 75 відсотків випадків — внутрішньосуглобові переломи, пошкодження кінцівок. Адже внаслідок удосконалення військової техніки ускладнюється і характер травм.

Завдяки підтримці Міністерства оборони (зокрема, начальника головного військового медичного управління генерал-майора В. Білого) клініку оснащено всім необхідним для лікування будь-якої складної патології.

Взагалі для військовиків у госпіталі є все: від перев'язувального матеріалу, медикаментів та 3-разового харчування до спеціальних металоконструкцій для фіксації кісток. І — безоплатно.

Озброєна унікальною апаратурою, уславлена високою професійною підготовкою фахівців, клініка знана не лише серед хворих. До центру виявив цікавість фонд «Галицький», що постачає спеціальне медичне обладнання Інституту травматології та ортопедії й іншим відомим закладам цього профілю. З його ініціативи на базі клініки пошкоджень планують створити центр ендопротезування. Підгрунтям для цього стала наявність у госпіталі японських та німецьких пересувних рентгенівських апаратів з підсилювачами зображення, не доступних для інших закладів такої спеціалізації. Клініка вже має практичний досвід ендопротезування тазостегнового суглоба. На черзі —освоєння протезування колінного суглоба. Операції, якої в Україні потребує велика кількість людей, і не лише у погонах.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

На знімках: головний травматолог К. Константинов; у кабінеті лікувальної фізкультури.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Лені Фішер: фактори безпеки в Європі — соціальні, економічні, екологічні

(Початок на 1-й стор.).

Однак, як підкреслювала пані Президент під час зустрічей з Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком, у заяві для преси та коротких розмов з журналістами, вона, хоч і не володіє українською мовою, але достатньо розуміє українські проблеми, особливо таку непросту, як відмова від страт. Проте глибоко переконана, що оголошення мораторію на них — найпевніший шлях, що веде до відмови від цієї серйозної кари.

Але все-таки не контроль чи ревізія нашої акуратності у виконанні «домашніх завдань» є метою візиту Президента ПАРЄ до Києва. Україна — аж надто важливий член Ради Європи, щоб бути поза тими процесами, які відбуваються нині в цій частині світу. Йдеться про демократизацію безпеки в Європі. Пані Фішер, роблячи саме таке визначення, зовсім не мала на увазі безпеку військову, а інші її фактори — соціальні, економічні, політичні.

Саме тому вона з інтересом розпитувала у Голови Верховної Ради про те, у якому стані закон про місцеве самоврядування, а у Прем'єр-міністра — про ситуацію, що склалася в економіці, багато галузей якої паралізовано кризою, що неминуче призведе до появи величезної армії безробітних.

Пропозиція Олександра Мороза про створення під егідою Ради Європи структури, яка узяла б під контроль і опіку всілякі катастрофи, де б вони не сталися, особливо економічні, всерйоз зацікавила гостю. Його повідомлення про те, що маємо кільканадцять ноу-хау в галузі дезактивації грунту і водоймищ, викликала у неї непідробний інтерес: об'єднавши зусилля і досвід у цій справі, набутий також іншими країнами, можна досягнути ефективних результатів.

Європа знає, які проблеми має Україна з подоланням наслідків Чорнобильської катастрофи. Але, здається, не цілком усвідомлює, що «мирний» атом стукає і в її вікна, бо, співчуваючи нам, не поспішає взяти участь у цій страшній толоці. Лені Фішер учора разом з Олександром Морозом побувала на ЧАЕС та відвідала Прип'ять. Може, «попіл» цього, колись веселого і сонячного міста, постукався в її серце і вразив його більше, ніж томи найсуворішої статистики?

А перед тим Президент ПАРЄ мала зустріч з Президентом України Леонідом Кучмою, в якій взяв участь і Олександр Мороз. Про що була розмова — достеменно невідомо, але про один її аспект можна сказати напевно: в жовтні плановано зустріч глав парламентів країн—членів Ради Європи, на якій обговорюватимуться проблеми демократизації безпеки на континенті в XXI столітті. Мова йтиме далеко не про військові її аспекти, а про те, що мають зробити європейські парламентарії і парламенти країн континенту, щоб на ньому панувала політична стабільність, люди мали роботу і гідне життя, щоб, піймавши у річці пічкуря, не боялися його споживати... Отака людська розмова у високих державних осіб.

До речі, за два роки Рада Європи відзначатиме півстолітній ювілей. Олександр Мороз у зв'язку з цим запропонував провести міжнародну конференцію «Європа XXI століття: фактори безпеки». Президент ПАРЄ підтримала пропозицію.

Візит Лені Фішер триває. Учора вона також мала бесіду з керівниками депутатських груп і фракцій Верховної Ради. Під час бесіди розглядалося питання, розв'язати яке поки не вдається, незважаючи на зусилля, що їх докладають і наші, і європейські парламентарії: якщо не відміна смертної кари, то хоча б оголошення мораторію на неї.

І хоч Президент Парламентської Асамблеї Ради Європи ще раз нагадала про зобов'язання, взяті Україною під час вступу до Ради Європи, цього разу представники нашого законодавчого органу були одностайні: рано. Вони зійшлися на тому, що навряд чи ця ідея отримає більшість при голосуванні. Принаймні, під час терміну роботи Верховної Ради цього скликання. Проте, здається, на Лені Фішер, попри її розуміння складності проблеми, не справила враження цифра жахливих убивств, скоєних в Україні протягом року, яку назвав представник Міжрегіональної депутатської групи депутат Валентин Недригайло: 8 тисяч і ще 4 тисячі осіб, які померли від завданих бандитами важких тілесних ушкоджень. Усього 12 тисяч загиблих від рук злочинців. Це стільки, скільки людей загинуло під час війни в Афганістані.

Однак Лені Фішер переконана, що смертними вироками злочинність не подолати і на пропозицію провести всенародний референдум щодо цього питання, вона твердо відповіла: «У жодній країні питання про відміну смертної кари не дістане більшості голосів. Але найпростіший шлях боротьби зі злочинністю, виходить... вбивати людей?».

Лені Фішер упевнена, що скасувати смертну кару може лише політичне керівництво. Щодо ратифікації і втілення в життя інших конвенцій, які мають стосунок до дотримання прав людини, то позиції сторін повністю збігаються. І Президент ПАРЄ вбачає в цьому добрий знак.

А сьогодні передбачається зустріч Лені Фішер із жінками—депутатами Верховної Ради, виступ на пленарному засіданні та спільна з Олександром Морозом прес-конференція.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Хроніка. Факти. Події

Київ

Одинадцять документів — за один день

(Початок на 1-й стор.).

Президент України Леонід Кучма відзначив, що цей візит доволі успішний, і не лише у зв'язку з підписаними угодами. Два президенти одержали можливість обмінятися думками віч-на-віч із питань, які хвилюють обидві країни. А якими саме — гадати не треба: Україна занепокоєна новим російсько-білоруським союзом і вважає його «провокатором» розвалу СНД, а Білорусь (в особі Олександра Лукашенка) закликає Україну якомога швидше приєднатися до цього союзу, а також виступати щодо розширення НАТО на схід з російсько-білоруських позицій. З виразу обличчя Олександра Лукашенка після його переговорів з Леонідом Кучмою можна було припустити, що він залишився не цілком задоволений почутим від глави нашої держави.

Делі

Вирішили потоваришувати

Індія та Пакистан виявили готовність урегулювати у двосторонніх відносинах проблеми, які перешкоджають нормалізації їхніх зв'язків. Про намір домогтися цього, а також припинення конфлікту, який триває вже півстоліття між цими сусідніми державами, заявили, виступаючи в Мале — столиці Мальдівської Республіки — на дев'ятій зустрічі представників країн—членів Асоціації регіонального співробітництва Південної Азії, індійський прем'єр-міністр Індер Кумар Гуджрал та глава ісламабадської адміністрації Наваз Шаріф.

Тель-Авів

Обійшлося без терактів

Ізраїльські власті з учорашнього дня частково відмінили режим повної блокади сектора Газа та Західного берега річки Йордан. Майже 60 тис. палестинським робітникам та торгівцям дозволено в'їзд на територію Ізраїлю. Блокаду було запроваджено напередодні святкування в Ізраїлі Дня незалежності. Завдяки цьому, як твердить голова ізраїльської служби безпеки, вдалося уникнути терактів та великих інцидентів.

Токіо

Японію трясе

Сильний землетрус стався на південному японському острові Кюсю. Сила поштовху в районі міста Кагосіма перевищила 6 балів за шкалою Ріхтера. Є руйнування та жертви, однак систему енергопостачання та зв'язку не постраждала. Місцева влада екстрено з'ясовує кількість постраждалих.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Образилися...

Сталеливарна компанія «Альтос орнос де Мехіко» повідомила про те, що звернулася до влади з вимогою застосувати «антидемпінгові заходи» щодо імпорту сталевих плит з України та Росії.

У заяві компанії, найбільшої у своїй галузі йдеться: у період із травня до грудня минулого року до Мексики ввезено майже 31 000 тонн сталевих плит із цих країн, що викликало «демпінговий ефект». Компанія стверджує, що «збут також сталі за демпінговими умовами позначився на стані національного ринку і завдав збитків мексиканським сталеливарним компаніям».

«Альтос орнос де Мехіко» попереджає, що у разі невжиття заходів щодо припинення подібної недобросовісної торгової практики вся сталеливарна галузь Мексики опиниться у важкому стані.

У зв'язку з таким звинуваченням представник міністерства торгівлі Мексики пояснив кореспондентові ІТАР-ТАКС, що відповідно до встановленої практики експерти проведуть розслідування обгрунтованості позову компанії, яке займе 5—6 місяців. У центрі уваги експертів буде застосовувана «Альтос орнос де Мехіко» методологія підрахунку реальних витрат експортерів на виробництво та доставку своєї продукції до Мексики. Розслідування може закінчитися як санкціями щодо..., так і відхиленням позову в разі його необгрунтованості.

На знімку: найбільший католицький собор на Американському континенті розташовано на одній із площ Мехіко — столиці Мексики.

Позиції узгоджено. Погляди збіглися

Закінчився офіційний візит міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка до Республіки Словенія, під час якого відбулася зустріч глави зовнішньополітичного відомства України з Президентом Словенії Міланом Кучаном, де обговорювалися питання двостороннього співробітництва та деякі аспекти міжнародного життя.

Як повідомило ДІНАУ-Укрінформ, обидві сторони відзначили близькість поглядів щодо загальноєвропейських проблем, розширення НАТО, інтеграції до ЄС та регіонального співробітництва. Президент М. Кучан підкреслив важливість незалежної та економічно сильної України не тільки для Словенії, але й для всієї Європи. У ході зустрічі Президент Словенії передав через міністра закордонних справ Г. Удовенка офіційне запрошення Президенту України Л. Кучмі відвідати Словенію з офіційним візитом у цьому році.

Було зазначено про бажання словенської сторони відкрити найближчим часом у Києві своє посольство.

У багатих свої химери

Чи не хочете отоваритися унітазом із щирого золота з діамантовою короною на кришці? Коштує він якихось 1,1 млн. марок. А може, бажаєте басейн розмірами 300 на 100 метрів із штучною хвилею, пляжем та розсувним дахом за підходящою ціною — 348 млн. усе тих же німецьких марок. Ну, якщо вам і це не до душі, то вибирайте самі. З цією метою німецький видавець Вільфред Ахтерфільд створив каталог «Ку-І» на кшталт «Отто» чи «Квелле», але для обраних, хто не знає, що робити з «зайвими мільйончиками», повідомляє ІТАР-ТАКС.

Любов: останній кордон європейської інтеграції

Попри страхи багатьох «євроскептиків» Європі ще досить далеко до цілковитого розчинення національних відмінностей.

По-перше, переважна більшість європейців фізично прив'язані до свого місця проживання безліччю зв'язків. Хоч би скільки мріяли мешканці Північної Європи про життя на Коста дель Соль в Іспанії або у французькій Рів'єрі, робота, житло і сім'я роблять такий переїзд проблематичним для всіх, окрім, мабуть, молоді. По-друге, психологічні бар'єри між народами міцні до прикрого, розповідає журнал «Європа».

Європейці можуть насолоджуватися датською музикою техно або італійською оперою, носити іспанське взуття або англійський одяг, дивитися європейські канали по супутниковому телебаченню, проводити вихідні в Португалії або Греції, знати одну або кілька іноземних мов, але все-таки найкомфортніше вони почуватимуться тільки в компанії співвітчизників.

Візьміть, наприклад, Німеччину. Воз'єднання 1989 року жбурнуло в обійми одне одного два народи із спільними корінням і мовою, але змушених жити окремо протягом лише кількох десятиріч. І все ж таки, на шляху об'єднання німців є перешкоди. Відчутний показник цього — кількість шлюбів між мешканцями східної і західної частин країни. Лише 562 із 16383 весіль у Берліні 1995 року об'єднало молодих заходу і сходу.

Таким чином, співвідношення становить менш як 1 до 30 замість 1 до 2 або 3, чого можна було б чекати за звичайних обставин. «Сорок років поділу країну залишили багато глибоких шрамів, — каже спеціаліст з питань демографії Йохен Флейшакер. — Потрібна буде зміна одного-двох поколінь для того, щоб ліквідувати взаємну недовіру». Мешканці Західного Берліна скаржаться, що «східняки» недбалі, а ті, в свою чергу, вважають «західняків» надто пихатими.

Для порівняння: кількість змішаних шлюбів у Франції збільшилася з 5% 1970 року до 10—12% у 90-ті роки, а ще більше змішаних шлюбів у таких невеликих країнах ЄС, як Голландія і Бельгія. Післявоєнний промисловий розвиток дав змогу мільйонам людей по всій Європі поділити загальні елементи культури та побуту, проте від «дружби народів» до «любові народів» поки ще далеко.

Світ забув би слово «корпорація», коли б об'єднання не мали сенсу

СТВОРЕННЯ корпорації «Укрмедпром» — нині тема гарячих обговорень не лише на виробничих майданчиках, а й в урядових кабінетах. Ідею, що пролунала на підсумковій галузевій колегії Держкоммедбіопрому (Львів, 18—21 березня ц. р.) і становила великий інтерес для всіх —від журналістів до представників владних структур, —у світовій економічній практиці давно успішно втілено. Це чи не єдиний шлях до відносно стабільної роботи підприємств у штормових ринкових умовах. Але у тому й проблема, що для нас, хто звик крокувати «своїм шляхом», будь-які інші дороги, а надто західні, вельми підозрілі...

Коментує ситуацію перший заступник голови Держкоммедбіопрому Віктор ЧУМАК.

Що і кого насторожує?

Поза сумнівом — відсутність досвіду. Теоретично нібито зрозуміло: корпорація — об'єднання на основі централізації капіталу. Монополістам у тій чи тій галузі виробництва вигідно об'єднувати зусилля, аби, спираючись уже на великі кошти, впевнено триматися на ринку, диктувати свою політику, без побоювання провадити технічне переоснащення.

Поодинці цього не домогтися. Жорстка конкурентна боротьба здатна будь-кого вибити «із сідла». Закони ринку суворі. Ось чому XX століття в капіталістичному світі було позначене масовим злиттям фірм і фірмочок. Так, у США із загальної кількості підприємств (близько 18 млн. на початку 90-х років) налічують понад 3 млн. корпорацій, а на Нью-йоркській фондовій біржі (в обігу — понад 90 % ринкової вартості всіх акцій) котирувалися акції майже двох тисяч могутніх акціонерних компаній.

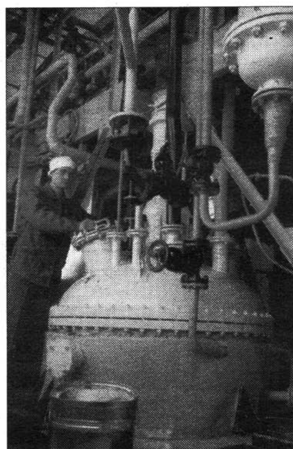
Усвідомлення саме цього факту багатьох наших чиновників, не пов'язаних з виробничою діяльністю, але які згідно зі старими командно-адміністративними схемами ще й досі імітують нагляд за вже роздержавленими підприємствами, коли не шокує, то принаймні пригнічує: дивись, і в нас раптом з'являться монополісти?! Водночас забуваємо, який дохід до бюджету тих самих америк та англій дають великі корпорації.

Так от, ревнителів процесу, що його називають переходом до ринку, а по суті намаганнями обтяжливого чиновницького апарату перетвореного на тупцювання на місці, саме час запитати: чи довго зможуть балансувати вітчизняні виробники над проваллям, що утворилося внаслідок зруйнування однієї системи господарювання за відсутності іншої — ринкової?

Багато хто з наших реформаторів-ідеологів вважали, що досить дати підприємствам волю, як відразу станеться економічне диво. Ринок сформує попит, попит народить пропозицію, підприємства запрацюють з потроєною силою. Практика показала зворотне: рівень промислового виробництва падає (з початку поточного року спад досяг 5,1%), а обсяги капіталовкладень за останні п'ять років зменшилися на 78,5 %. Образно кажучи, «коня, що падає» і підперти нічим. Грошей у держави немає і не передбачається. На нещодавній нараді з питань інвестиційної політики Президент України Леонід Кучма змушений був констатувати деградацію інвестиційної діяльності. Частка інвестицій у ВВП зменшилася з 22,7 до 13 % і торік була найнижча за час існування держави. Зменшення капіталовкладень становило 20,1 %, зумовивши тим самим подальший обвальний спад виробництва. У такій ситуації що залишається робити тим, хто, наслідуючи класичну схему реформ, все ж таки акціонувався, зумів налагодити випуск конкурентоспроможної продукції і вийшов з нею на внутрішній та зовнішній ринки?

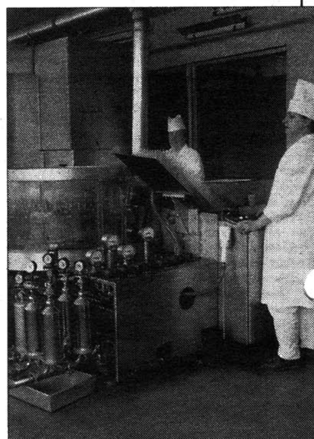
На жаль, умов для саморозвитку немає

Здійснена Держкоммедбіопромом три роки тому схема реструктуризації галузі виявилася вірною і дала свої плоди. 64% продукції виробляється нині на підприємствах, де відсутня державна частка, 24% —там, де вона не перевищує 30%. Обсяги виробництва лікарських засобів за останні роки збільшуються до 10%, асортимент розширився з 800 до 1246 найменувань. 1996 року в Україні було вироблено медикаментів на 370 млн. гривень, рентабельність виробництва становила 60%, а експорт лікарських препаратів — 40%. Для порівняння, в Росії спад виробництва медикаментів за останні два ро-

ки сягнув майже 40 %. **Проте, щоб надійно закріпитися не лише на російському (досить непогано захищеному від експортерів), а й на інших ринках близького й далекого зарубіжжя, медичній промисловості України потрібно зробити дуже серйозний у стратегічному плані крок — домогтися відповідності якості продукції, яку випускають, світовому стандартові GMP.** Ось тут і постає низка серйозних проблем: технічного переоснащення виробництва за останнім словом техніки (не державним коштом), організаційного перевлаштування згідно з вимогами ринкової економіки, фінансування наукових досліджень для оновлення асортименту, виробництва оригінальної продукції, створення ринкової системи товарообігу вітчизняної продукції.

Розрахунки засвідчують, що коштів для цього не знайдуть навіть найбільші підприємства. Хоча, точно кажучи, надто великими не назвеш і флагманів медпрому, таких як фармафірми «Дарниця», «Київмедпрепарат», АТ «Фармак», «Галичфарм» або АТ «Борщегівський ХФЗ». За капіталістичними мірками, не число працівників, а обсяг товарообігу —головний показник «солідності» виробництва за мінімальної кількості людських ресурсів. А в нас і раді б скоротити кількість працюючих,, та як таке зробиш, коли в країні величезне приховане безробіття? Досить благополучне медвиробництво нині фактично стримує і так стиснуту до краю пружину соціальної напруги.

Керівники підприємств не поспішають сліпо наслідувати рекомендації так званих потенційних інвесторів, пам'ятаючи, чим іноземна участь обернулася в Польщі, Угорщині, на низці російських фармвиробництв. Американське втручання в «життя» санкт-петербурзького «Жовтня» закінчилося тим, що спочатку викупили контрольний пакет акцій заводу, а потім під зручним приводом підприємство перетворили у консигнаційний склад американського товару. Тож перш ніж обернутися в «нову віру», наші виробники все-таки придивляються до того, як там моляться. І це добре. Біда в іншому: у відсутності економічних умов для саморозвитку вітчизняних підприємств у постприватизаційний період. Єдине, на чому тримаються нині заводи, — це обсяги продукції, що вони її виробляють, заохочувані експортом. Проте таке благополуччя досить нестійке. Аналіз показує, що головні «споживачі» медпрепаратів нині — комерційні фірми, які торгують ліками. Ні аптеки, ні лікарні не мають грошей на великі оптові закупки.

Прагнення попри все утриматися на внутрішньому й закріпитися на зовнішньому ринку змушує виробників іти на цінові поступки. Внаслідок цього оптові ціни на ліки останніми роками вдвічі нижчі, ніж у цілому на вітчизняну промислову продукцію.

Через слабке фінансування охорони здоров'я 40% оборотних коштів підприємств «скуті» боргами споживачів, 55 % —як сировинні та товарні запаси перебувають на складах. Так званих вільних коштів залишається лише 5 відсотків. Чи розкошуватимеш на них? Фонд розвитку галузі разом з амортизаційними відрахуваннями становив лише 40,5 млн. грн. А питома вага прибутку в обсягах виробництва останнім часом така: 1994 р. — 46%, 1995 — 37%, 1996 р. — 33%...

Не сподіваючись на диво

Коли раптом і відшукають кошти навіть не на часткове, а на повне й комплексне (згідно з вимогами GMP) переоснащення, то підприємства не уникнуть іншої пастки. Сучасні технологічні лінії передбачають високу продуктивність праці. За нинішнього асортименту гарантоване лише 30-відсоткове завантаження. Отже, зростуть накладні витрати, ціна. А нинішня затовареність така, що витрачені кошти не окупляться.

Підраховано: потрібно щонайменше 500 млн. гривень, і якщо починати реконструкцію поточного року, то вже в наступному потрібно буде не менше 200 млн. гривень гарантованих інвестицій. Не сподіваючись на диво, Держкоммедбіопром найреальнішим їхнім джерелом вважає довгострокові кредити, які нині майже відсутні. Проте банки можуть на них наважитися лише під великий майновий завдаток. А оскільки акціонування основних підприємств галузі здійснювалося шляхом оренди з викупом за мінімальними цінами, то закладати, зрештою, нічого. Залишається — емісія акцій. Але при цьому колективи акціонерів ризикують втратити контрольні пакети, що для них аж ніяк не вигідно, а отже неприйнятно.

У такому разі проблематичне використання і поставлення на баланс навіть того обладнання, яке згідно з держпрограмою розвитку медпромисловості централізовано придбав колишній концерн «Укрмедбіопром» за рахунок іноземних кредитів під гарантію уряду.

З метою розв'язання усіх цих проблем і створення ринкової інфраструктури саморозвитку медичної промисловості у сучасних умовах **Держкоммедбіопром запропонував на розгляд уряду та підприємствам галузі пропозиції про створення Української корпорації медичної промисловості (Укрмедпром). Плановано, що це буде єдиний виробничо-господарський комплекс, що є правонаступником Держкоммедбіопрому в питаннях проведення державної науково-технічної та економічної політики розвитку галузі,** які були закріплені раніше за Комітетом чинним законодавством. З питань розвитку медичної та мікробіологічної промисловості України корпорація Укрмедпром підпорядковується Кабінету міністрів і має забезпечити державний вплив на формування ринкової інфраструктури саморозвитку галузі у післяприватизаційний період.

Необхідні техніко-економічні обгрунтування та розрахунки вже надіслано до відповідних урядових структур.

Передбачається також створення розгалуженої системи збуту продукції, завдяки якій можливий компенсаційний лізинг, тобто за отримане обладнання заводи розраховуються продукцією. Причому, ліки надходять до держлікарень у рахунок погашення бюджетних витрат на медпромисловість. Схема роботи корпорації досить гнучка. Але головне — створюється реальна можливість об'єднати промисловий і банківський капітал, щоб діяти промислово-фінансовою групою, яка за конкурентного натиску менш уразлива. **Це й буде добре відомий в економічній практиці шлях, але пройдений все-таки по-своєму.**

Підготувала
Людмила МЕНЖУЛІНА.

Інформація ТОВ «Інвелл Україна» — емітента облігацій

Найменування емітента	Товариство з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями «Інвелл Україна»
Код ЄДРПОУ	21621887
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	Свідоцтво № 21621887, 11 серпня 1994 р.
Місце знаходження	252056, м. Київ, вул. Янгеля 1/39
Телефон	462-05-21
Телефакс	462-03-88
Основні види діяльності	Оптова торгівля
Кількість акціонерів	6 (шість)
Кількість власників облігацій	3 (три)
Кількість працівників	5 (п'ять)
Установчий фонд (для ВАТ)	
— прості акції (кількість та доля в установчому фонді)	—
— привілейовані акції (кількість та доля в установчому фонді)	—
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	—
Найменування та місце знаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	—
Дата та строк виплати дивідендів, якщо вони виплачуватимуться	—

Основні фінансові показники

в тис. грн.

Показник	Рік 1996	1995
1. Виручка (валовий прибуток) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), за винятком державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	1.758,4	—
2. Балансовий прибуток (збиток)	1.715,4	—
3. Всього по активах балансу	16.025,0	1.725,6
4. Всього обов'язків	12.793,3	712,5
5. Установчий фонд (довідково: номінальна вартість акцій)	100,0	100,0
6. Нерозподілений прибуток	—	—
7. Прибуток, який припадає на одну просту акцію	—	—
8. Дивіденди, виплачені на одну просту акцію	—	—

Інформація про діяльність закритого взаємного центрального емісійно-інвестиційного фонду «Нафтаенерго Інвест» закритого акціонерного товариства інвестиційної компанії «Нафтаенерго Інвест»

на 01.01.97 р.

Юридична адреса: Київ, вул. М. Коцюбинського, 4-б.
Ідентифікаційний код: № 24262472.

Дозвіл Міністерства фінансів України на здійснення діяльності з випуску й обігу цінних паперів № 637 від 5.04.95 р.

Дозвіл Фонду держмайна України на здійснення комерційної діяльності з приватизаційними паперами № 162 від 7.07.95 р.

Взаємний Фонд здійснює спільне інвестування в інтересах засновників і учасників.

Депозитарієм ВФ ІК «Нафтаенерго Інвест» є Київське регіональне управління КБ «Приватбанк» (ліцензія № 19 від 10.06.94), який здійснює депозитарне обслуговування цінних паперів емітента, згідно з договором від 25.01.96.

Вартість чистих активів: 15 271 233 грн.

Перелік та кількість цінних паперів одного емітента, які знаходяться у власності компанії

(станом на 1.03.97)

1. ВАТ «Труббудіндустрія» — 832 000 шт.
2. ВАТ «Рубежанський картонно-тарний комбінат» — 680 000 шт.
3. ВАТ «Київтехопторг» — 4 125 968 шт.
4. ВАТ «Вторма» — 57 120 шт.
5. ВАТ «Смілянський цукровий завод» — 1 173 000 шт.
6. ВАТ «Оржицький цукрозавод» — 4 636 200 шт.
7. ВАТ «Тернопільський м'ясокомбінат» — 1 995 000 шт.
8. ВАТ «Севлюш-сир» — 293 000 шт.
9. ВАТ «УкрНДІ технології машинобудування» — 1 000 000 шт.
10. ВАТ «Київпроект» — 46 756 шт.
11. ВАТ «Укрдіпродеревпром» — 314 000 шт.
12. ВАТ «Запоріжтрансформатор» — 52 980 шт.
13. ВАТ «Томак» — 799 800 шт.
14. ВАТ «Орджонікідзевський ГЗК» — 300 000 шт.
15. ВАТ «Закарпатспецкомплектгаз» — 630 000 шт.
16. ВАТ «Харківшляхбуд» — 252 000 шт.
17. ВАТ «ШРБУ — № 33» м. Харків — 278 000 шт.
18. ВАТ «Готельний комплекс «Братислава-Десна» — 29 233 шт.

Інших активів, які знаходяться у власності Фонду, немає в наявності.
Кредиторської заборгованості Фонд на 01.01.97 р. не має.
Кількість інвестиційних сертифікатів, які знаходяться в обігу— 1332120 штук.

Інформація про діяльність Товариства з додатковою відповідальністю «Нафтаенерго»

на 01.01.97 р.

Юридична адреса: Київ, вул. М. Коцюбинського, 4-б.
Дата реєстрації: 21.04.95 р., свідоцтво № 23386522.

Дозвіл Фонду держмайна України на здійснення представницької діяльності з приватизаційними паперами № 337 від 5.03.96 р.

Статутний фонд товариства становить 220 500 (двісті двадцять тисяч п'ятсот) гривень. Товариство створене для здійснення представницької діяльності, відповідно з договором, укладеним довірителями майна щодо реалізації їх прав власності, а також будь-якої підприємницької діяльності з метою одержання прибутку. Товариство виступає учасником ринку цінних та приватизаційних паперів та здійснює комерційну діяльність.

Депозитарієм ДТ «Нафтаенерго» є Київське регіональне управління КБ «Приватбанк» (ліцензія № 19 від 10.06.94), згідно з договором від 25.01.96.

У власності компанії знаходяться акції приватизованих підприємств на суму — 8 645 244 грн.

Перелік та кількість цінних паперів одного емітента, які знаходяться у власності товариства

(станом на 1.03.97)

1. ВАТ «Ковельнафтопродукт» — 4 400 шт.
2. ВАТ «Хустський завод будматеріалів» — 47 250 шт.
3. ВАТ «Тернопільський м'ясокомбінат» — 1 330 000 шт.
4. ВАТ «Виноградівський завод пластмасових сантехнічних виробів» — 158 832 шт.
5. ВАТ «Могилів-Подільський машинобудівний завод» —76 500 шт.
6. ВАТ «Чернігівпродтовари» — 392 000 шт.
7. ВАТ «Бердичівський цукрорафінадний завод» — 8 664 000 шт.
8. ВАТ «Овруцький молочно-консервний комбінат» — 56 500 шт.

Відкрите акціонерне товариство «Ніжинський завод продовольчих товарів»

повідомляє, що 29 травня 1997 року об 11-й годині відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Ніжинський завод продтоварів» за адресою: 251200, Ніжин Чернігівської області, пл. ім. Леніна, 1 (великий зал міськвиконкому).

Реєстрація учасників о 10-й год.

Порядок денний:

1. Звіт про результати господарської діяльності за 1996 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження статуту товариства.
4. Вибори керівних органів.
5. Розподіл прибутку за 1996 рік і затвердження нормативів на 1997 р.

Довідки за телефонами: 2-23-71, 2-27-70.

Правління товариства.

Арбітражний суд Харківської області (Харків-2, вул. Сумська, 64) порушив справу № Б-1751/7 про визнання банкрутом Товариства з обмеженою відповідальністю фірми «Бонус» (310082, Харків, пр. Московський, 144, кв.811; р/р № 467096 у Комунальному відділенні УСБ м. Харкова, МФО 351890, ОКПО 21266498).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ІНФОРМАЦІЯ про перший випуск акцій відкритим акціонерним товариством «УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНА ГРУПА»

1. Відомості про емітента

1.1. Фірмове найменування майбутнього товариства: відкрите акціонерне товариство «Українська медична група».

1.2. Місце розташування: 254209, Київ, вул. Героїв Дніпра, 15.

1.3. Акціонерне товариство «Українська медична група» (надалі — «АТ» або «Товариство») засноване на засадах згоди громадян-засновників шляхом об'єднання їхнього майна та підприємницької діяльності з метою отримання прибутку.

1.4. Метою діяльності Товариства є здійснення господарської діяльності відповідно до предмета діяльності та на основі отриманого прибутку задоволення економічних та соціальних потреб й інтересів акціонерів та працівників Товариства.

1.5. Предметом діяльності Товариства є:

—надання медичних послуг;

—наукові дослідження в галузі медицини;

—навчання та підготовка медичних працівників;

—оптова торгівля медичним обладнанням;

—організація закладів медичного обстеження, лікування людей, тварин, створення реабілітаційних центрів, будинків престарілих та інших соціально малозахищених верств населення, будинків реабілітації;

—оптова та роздрібна торгівля промисловими та продовольчими товарами, сировиною та матеріалами;

—створення торговельної мережі для реалізації та продажу предметів праці, споживчих товарів та послуг на території України та за кордоном, розвиток нових прогресивних форм торгівлі за національну та іноземну валюту, комерційне обслуговування, консигнацію, торгівлю за каталогами, посилочна торгівля, торгівля у кредит;

—створення СТО та реалізація автомобілів, запчастин;

—організація готельної справи;

—надання технічних, економічних, юридичних, маркетингових, консалтингових та інших послуг;

—проведення операцій з придбання, продажу та обміну валют, створення мережі обмінних пунктів;

—виготовлення рекламної продукції та її розміщення (в тому числі в засобах масової інформації);

—інформаційне обслуговування юридичних та фізичних осіб.

У випадках, встановлених чинним законодавством, Товариство отримує ліцензії на певні види діяльності.

1.6. Засновники:

—Валіхновський Ростислав Любомирович, паспорт V-ЕГ № 537201, виданий ВВС Турійського райвиконкому Волинської обл. 17.03.1989 р., проживає за адресою: Київ, вул. Шолом Алейхема, 1, кв. 13;

—Хома Володимир Микитович, паспорт КА № 029406, виданий Галицьким ЛМУУ МВС України Львівської обл. 16.10.1995 р., проживає: Львів, вул. Коцюбинського, 13, кв.2;

—Гайдук Костянтин Едуардович, паспорт VB № 162235, виданий 16.08.1994 р., проживає за адресою: Канада, Торонто, вул. Нілсон—драйв, 27.

1.7. Розмір статутного фонду, що передбачається: 18750 гривень.

2. Дані про емісію акцій

2.1. Рішення про випуск акцій у кількості 18750 штук номінальною вартістю 1 (одна) гривня на суму 18750 гривень прийнято зборами засновників (протокол № 1 від 27 березня 1997 року).

2.2. Мета випуску акцій — залучення грошових коштів для формування статутного фонду АТ.

2.3. Загальна сума емісії — 18 750 гривень.

Вид та категорія акцій — прості іменні.

Кількість акцій — 18 750 штук.

Номінальна вартість простих іменних акцій — 1 грн.

2.4. Акції випускаються серії «А» з порядковими номерами від 00001 по 18750 включно.

2.5. Початок відкритої передплати акцій: 10 травня 1997 року.

Кінець відкритої передплати : 10 липня 1997 року.

Передплата акцій провадиться за адресою: 254209, Київ, вул. Героїв Дніпра, 15.

2.6. Форма випуску акцій — паперова. Кожний акціонер на загальну кількість належних йому акцій отримує сертифікат акцій.

2.7. Сертифікати акцій після повної оплати вартості акцій видають акціонерам через 20 днів після реєстрації випуску акцій відповідно до чинного законодавства. Сертифікати акцій видають за адресою: 254209, Київ, вул. Героїв Дніпра, 15.

2.8. Власники акцій мають право:

—брати участь в управлінні Товариством (одна акція—один голос на загальних зборах акціонерів Товариства);

—отримувати частину прибутку у вигляді дивідендів;

—отримувати інформацію про діяльність Товариства;

—отримати частину майна товариства у разі його ліквідації пропорційно до кількості належних їм акцій.

2.9. Засновники товариства сплачують не менш як 80 % запланованої емісії акцій на суму 15000 гривень (15000 акцій). Для відкритого продажу пропоновано 3750 акцій на суму 3750 гривень.

2.10. Передплата акцій здійснюється на підставі угоди, в якій обумовлюються всі умови придбання та оплати акцій. Дана угода є свідоцтвом про внесення коштів до статутного фонду та гарантує отримання сертифікатів на акції після реєстрації випуску акцій відповідно до чинного законодавства України.

2.11. Оплата акцій може проводитися за рахунок грошових та майнових внесків, а також шляхом передачі матеріальних та інтелектуальних цінностей за курсовою вартістю.

2.12. Дата проведення установчих зборів акціонерів: через два тижні після закінчення відкритої передплати акцій.

2.13. У разі реалізації оголошеної кількості акцій їх розміщення може бути припинене раніше від передбаченого терміну . У цьому разі інформацію про дату проведення установчих зборів буде опубліковано додатково.

2.14. Якщо до закінчення передплати не вдалося покрити нею 60 % акцій, акціонерне товариство вважається незаснованим. Особам, які передплатили акції, повертають внесені ними суми або інше майно через 30 днів, як прийнято рішення про відмову від випуску акцій.

2.15. У разі, якщо передплата акцій перевищує розмір статутного фонду, засновники можуть відхиляти зайву передплату. Відмова в передплаті здійснюється відповідно до чинного законодавства.

2.16. Виплата дивідендів проводиться за рішенням загальних зборів акціонерів один раз на рік у термін, що не перевищує 3 місяців, після проведення загальних зборів за адресою: 254209, Київ, вул. Героїв Дніпра, 15.

Оплата акцій проводиться на:

р/р 8467230 в Подільському відділенні УСБ, МФО 322078.

3. Чинники ризику:

—форс-мажорні обставини або такі, що перебувають поза межами розумного контролю з боку Товариства;

—істотне погіршення політико-економічної ситуації в країні, в сфері оподаткування та підприємницької діяльності.

У номер

● Запоріжжя

Фатальна плита

Мелітопольський міський суд виніс вирок у карній справі за обвинуваченням С. Сапліна, власника квартири, де у листопаді минулого року вибухнув газ. «Голос України» повідомляв про цей жахливий випадок, внаслідок якого загинуло 10 чоловік, зруйновано більш як 20 квартир, 102 мешканців довелося евакуювати.

Самовільна перестановка газової плити на кухні з грубим порушенням правил безпеки надто дорого «коштувала» С. Сапліну. Його визнано винним за статтею 90 Кримінального кодексу України: необережне знищення або пошкодження державного, колективного майна, що спричинили людські жертви та інші тяжкі наслідки. Окрім позбавлення волі терміном 1,5 року з відбуванням покарання у виправно-трудовій колонії суворого режиму, суд зобов'язав винуватця компенсувати витрати в розмірі 2 мільйони 695 тисяч гривень на відбудову дев'ятиповерхового будинку. Суд задовольнив також два громадські позови потерпілих.

● Донецьк

Притулок — дім рідний

Заклад під назвою «Притулок доброго пастора» відкрився у Макіївці Донецької області. Він став рідним домом для 50 дітей із так званих неблагополучних сімей. Ще кілька десятків гаврошів отримуватиму тут благодійні обіди. Місцева влада і спонсори доклали чимало зусиль, аби вигляд у притулку був анітрохи не сирітський, обладнавши зручні спальні, їдальні, кімнати для ігор. На жаль, дефіциту в маленьких мешканцях новий заклад не відчуватиме.

Актуально

Усі — на картоплю!

Міністерство підсобить

Знемагати на травневі свята на городі з картоплею стало традицією. Тисячі законослухняних громадян, яких ота законослухняність колись виганяла на паради і демонстрації, дружно, озброївшись граблями, лопатами та іншим потрібним інвентарем, виявляли дивовижну масовість і солідарність не на мітингах і майданах, а на рятівних п'яти-шести сотках, прагнучи якомога повніше напхати до осені нею, рідненькою (картоплею тобто) погрібець-годувальник або напівтемний міський підвальчик. Виростив бульбу, наповнив засіки — виходить стратегічний продуктовий запас, з яким і в майбутнє ступити не страшно. А там можна й на базар, коли добре вродить. Ось через це, певно, й примножуються лави «демонстрантів» на картопляних полях.

Виробництво і споживання

Щороку на душу населення в Україні виробляють в середньому 380 кг картоплі, а споживають 150 (приблизно 40% валового збору продукції). Втрати врожаю сягають 20%. Для прикладу, в США ці показники становлять, відповідно, 64 і 55 кг. Втрати — 6%.

95% другого хліба в Україні виробляє індивідуал. Кількість картопляних плантацій, закріплених за приватником, з року в рік збільшується. Площі колективних господарств, віддані під коренеплоди, навпаки, тануть просто на очах. У цьому й полягає одна з особливостей вітчизняного «картопляного руху».

Негатив цієї тенденції наші наукові світила вбачають у такому: мовляв, збільшення виробництва бульби відбувається за рахунок екстенсифікації, чи то пак земельного розширення. На присадибних, дачних ділянках, мовляв, ні тобі технічного оснащення, ні сортооновлення. Практично не використовують засоби захисту від бур'янів, шкідників і хвороб. От і маємо: у країнах Європейського Союзу картоплі беруть з гектара разів у три більше, ніж у нас. Хоча, з іншого боку, коли немає грошей на добрива, гербіциди, пестициди, на генетику і сортооновлення, вітчизняна картопля виходить безхімікатна і натуральна. А це для споживача — аргумент.

Втім, торік імпортна картопля заповнила-таки ринки України. У дружніх країнах — Угорщині, Польщі, Туреччині, Голландії та інших — вирощують другий хліб уміють. 1996 року вони так само, як і ми, зібрали добрий урожай. Там, звісно, зайнялися пошуками ринку збуту для своєї продукції. Поки у Кабміні збагнули, що почім, і взялися захищати інтереси вітчизняного товаровиробника, виставляючи на ввезення коренеплодів митні обмеження, імпортна «гостя» встигла у великій кількості легально «проникнути» через українські кордони. У період з вересня по жовтень її прибуло близько 33 тисяч тонн, хоча й свою не мали куди діти.

Переробка

В Україні на продукти харчування переробляють менш як 1% валового збору картоплі. В країнах з високорозвиненим картоплярством — 30—40%.

Нинішнього року, заспокоїли в Мінсільгоспі, вже підвищують митні ставки на ввезення «чужої» бульби. А ще в міністерстві планують провести масштабні закупки другого хліба в населення. Втім, наміри з реаліями в урядових колах співпадають далеко не завжди.

Валерій ДРУЖЕНКО.

На знімках: «відкриття» картопляного сезону в Черкаській області.

Фото автора.

Спорт

Белькевич нагадав про себе

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 24-й тур.

Чорноморець—Зірка-НІБАС. 5:1. 1500. 1:0 Мглинець, 7, 2:0 Щекотилін, 24, 2:1 Римшин, 57, 3:1 Гусейнов, 66, 4:1 Гусейнов, 74, 5:1 Парфенов, 89. **Динамо—Шахтар. 3:1.** 6000. 0:1 Ковальов, 67, 1:1 Ребров, 69, 2:1 Белькевич, 76, 3:1 Михайленко, 86. **Ворскла—ЦСКА. 1:0.** 12 000. Лапко, 50. **Дніпро—Металург. 4:0.** 3000. 1:0 Харковщенко, 21, 2:0 Мороз, 38, 3:0 Мороз, 54, 4:0 Шаран, 72. **Прикарпаття—Таврія. 1:2.** 6000. 0:1 Гайдаш, 34, 1:1 Мінтенко, 45, 1:2 Гайдаш, 81. **Нива В—Карпати. 0:1.** 4500. Покладок, 14. **Кривбас—Кремінь. 1:0.** 6000. Платонов, 83. **Торпедо—Нива Т. 0:0.** 4500.

Динамо — 56 очок, Ворскла — 48, Дніпро — 45, Шахтар — 44, Карпати — 39, Чорноморець — 37, Таврія, Зірка—НІБАС — по 35, Нива Т — 32, Металург — 28, ЦСКА — 25, Торпедо, Прикарпаття — по 23, Кривбас —22, Кремінь — 21, Нива В — 14.

Багато цікавого відбулося в цьому турі. Чи не правда? Нарешті, вболівальників порадував «Чорноморець», здобувши надпереконливу перемогу над кіровоградцями. Здається, відновив приціл Тімерлан Гусейнов. Це відрадний факт. Адже останнім часом цей талановитий форвард явно переживав спад у грі. І тепер сподіватимемося, що Тімерлан від матчу до матчу поліпшуватиме гру і зможе допомогти збірній, у якої, коли не забули, 7 червня в Києві дуже відповідальний матч із національною командою Німеччини. Наші якраз потребують посилення гри в нападі.

Принциповий поєдинок у колективу з сусідньої області переконливо виграв дніпропетровський «Дніпро». Чудово діяв Геннадій Мороз, який і в молодіжній збірній країни не тільки носить капітанську пов'язку, а й помітно виділяється серед партнерів. На думку багатьох, прийшов уже час спробувати Геннадія і в національній команді. Отже, «Дніпро», схоже, не збирається збиватися з курсу на медалі. І паралельно готується до фінального поєдинку Кубка країни. Нагадаю, він відбудеться 25 травня на НСК «Олімпійський» у Києві.

Інший фіналіст — донецький «Шахтар» — проводив відповідальну зустріч у гостях проти лідера.

У зимовому розіграші Кубка Співдружності-97 у Москві в складі переможця турніру — ФК «Динамо» (Київ) — яскраво зіграв білоруський легіонер Валентин Белькевич, показавши, що і любить і вміє забивати. Але коли відновилися матчі чемпіонату України, Валентин не завжди виходив навіть на заміну в «основі». Частіше грав за «Динамо-2». Втім, як з'ясувалося, він не втратив там найкращих якостей. У матчі проти «Шахтаря» з'явився у стартовому складі. І нагадав про себе переконливо.

Але про все по черзі. Перший тайм пройшов у досить рівній боротьбі. Було видно, що гості даремно часу не гаяли і серйозно готувалися вдома і на Кіпрі під час перерви в чемпіонаті, пов'язаної з виступами збірних. Донеччани могли відкрити рахунок ще на 15-й хвилині, коли Матвєєв вивів у прорив Ателькіна. Той обіграв і Беженара, і Шовковського. Та в останню мить ситуацію врятував Дмитрулін. Кияни відповіли небезпечним ударом Шевченка на 23-й хвилині.

Після перерви динамівці заволоділи територією та ініціативою. Однак гол побував у ... їхніх воротах. Капітан «Шахтаря» Ковальов утік від Хацкевича і красивим крученим ударом послав м'яча в дальній кут воріт.

Але недовго раділи донеччани. Після кількох рикошетів м'яч потрапив до Реброва. І найкращий бомбардир першості ефектно пробив через себе. 1:1.

А потім слово взяв Белькевич, який виявився проворнішим за оборонців гостей і вивів киян уперед. А потім він зробив чудову передачу на Михайленка, і той вдарив з льоту сильно і влучно.

Через цю невдачу «Шахтар» поступився місцем в чільній трійці «Дніпрові». Але боротьба за призові місця в чемпіонаті, гадаю, не вщухне до останнього дня турніру.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: атакує київський динамовець Валентин Белькевич.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Урожай-97

Королеві полів наказано рятувати АПК

З 781 тисячі гектарів зернового клину під кукурудзу в Запорізькій області спочатку планували відвести лише 8 відсотків площ. Та, враховуючи, що більшої кількості кормових [illegible]ниць з гектара, крім неї, не да[illegible] жодна інша культура, обласне управління сільського господарства і продовольства довело завдання всім районам із збільшення посівів «королеви» на зерно з 65 тисяч гектарів до 106.

Оскільки засіяно вже більше половини площ, розширити клин королеви полів рекомендовано за рахунок інших недосіяних культур або загальної площі кукурудзи (збільшивши посіви на зерно й зменшивши на силос та корм). Ще краще вчинять ті керівники господарств, зазначає начальник облсільгоспуправління Василь Веретельник, де всю кукурудзу вирощуватимуть за технологією зернової, а пізніше визначаться, які площі придатніші на зерно.

До речі, у Пологівському, Веселівському, Приазовському, Якимівському та Мелітопольському районах, не чекаючи вказівок згори, розширили площі під зернову кукурудзу, яка, хоч і трудозатратна культура, але менше 20 — 25 центнерів з гектара навіть у посушливі роки не дає.

Володимир ДУПАК.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора),А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

✆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 280663.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311081.